

[Glistrup]

gjorde det jo senest ved behandlingen tidligere i dag. Men her må man virkelig sige, at retsforbundet har fundet en hensigtsmæssig og god formulering, så man undgår den hur-lumhej, der ellers vil indtræde i de sidste tre uger af juni måned, hvor alle mennesker pludselig skal til finde ud af, hvordan det er med deres aktier, om de har tab på dem eller ej, om deres revisor er rejst på ferie, og hvad de skal gøre med det ene eller det andet. Det kan i værste fald betyde, at der oven i de andre bevægelser, der kommer, sker nogle paniksalg i løbet af de næste tre uger vedrørende adskillige papirer i selskaber, der står lidt svagt på børsen.

Ydermere kan vi risikere, at der faktisk i det næste års tid, nemlig indtil selvangivelsen for 1981 endeligt har skullet afleveres, kommer alverdens forskellige fuserier med folk, der ikke nåede det i tide, fordi de i den bladløse typograflockouttid ikke var opmærksomme på, hvad det nu var for noget, folketingset havde gennemført, og derfor skulle have solgt inden for de tre uger, der er tilbage frem til den 1. juli, og hvor de så i deres selvforsvar begynder at lave antedaterede papirer el.lign. Det er en umoralsk regel – specielt i den situation, vi befinder os i i øjeblikket – at ville håndhæve, at salgene skal have fundet sted inden den 1. juli, ellers går der enormt store skattefradrag tabt, men det får retsforbundet på en hensigtsmæssig måde både lovteknisk og økonomisk rettet op på med deres ændringsforslag nr. 16.

Den enkelte undtagelse, hvor hr. Ellemann-Jensen ikke repræsenterede frem-skridtssynspunkter, drejede sig om regeringens ændringsforslag, for modsat venstres holdning har vi faktisk gennemarbejdet regeringens forslag og er altså kommet til det resultat, at vi har fundet frem til, hvad der er forbedringer, og hvad der er forværringer.

Den almindelige karakteristik, som blev givet af både hr. Hagen Hagensen og hr. Ellemann-Jensen af regeringsforslagene, er utvivlsomt rigtig, og hr. Camres forsvar for dem var jo også meget svagt, for det eneste, han kunne sige om dem, var, at de var teknisk meget indviklede; det var i og for sig den eneste ros, ministeren kunne få fra sit eget partis ordfører. Den kan vi meget gerne deltage i, men der er faktisk visse af disse forslag, navnlig i relation til dødsbøbeskattningen og i relation til tabsfradrag, som er

en forbedring i forhold til det meget mærkelige sammensurium, som det oprindelige forslag er, og de vil derfor få fremskridtspartiets stemmer. Men hovedreglen med hensyn til regeringens ændringsforslag er, at de er yderligere forværringer, yderligere forplumringer af et i forvejen særdeles beklumret og forplumret retsområde. Bedre held næste gang, hr. minister!

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

Jeg ville såmænd bare herop for at se, om talerstolen virkelig kunne hænge sammen, efter at hr. Glistrup – af alle mennesker – har stået her og talt forarget om andres sprogforurening; og det kan den mærkeligt nok.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Diskussionen drejer sig jo i første omgang om de stillede ændringsforslag, og jeg skal herom sige, at det radikale venstre støtter de af ministeren stillede ændringsforslag.

Men jeg føler, der er grund til at komme med et par bemærkninger i anledning af den tale, hr. Ellemann-Jensen holdt, og som senere blev gentaget af den konservative ordfører, hr. Hagen Hagensen. Nu er der jo allerede taget en del ved vingebeinet af alle af hr. Glistrup. Det havde meget vel været muligt, sagde hr. Glistrup, at nå at gennemarbejde forslagene, det var bare spørgsmålet om, at man gjorde det. Der var tid til det, og det vil jeg gerne understrege ikke mindst i betragtning af det, de to partier har skrevet i betænkningen. Der har været tid til en seriøs behandling af forslaget. Der har ikke været meget ekstra tid, men det har været muligt. Jeg synes, det er udmærket, at det netop var hr. Glistrup, der satte det på plads.

Må jeg derefter sige noget om værnreglerne og det forhold, at de er foreslået af fire partier her i folketingset. Vi står bag ministerens ændringsforslag, men det gør vi alene, fordi venstre og de konservative i denne samling har indskrænket sig til at føre det, som man har kaldt de korslagte armes politik. Venstre og de konservative har jo ikke villet være med til på alvorlig vis at gennemdrøfte og arbejde på at klare det danske samfunds vanskeligheder og problemer under den økonomiske krise.